

afgives Karakterer, der senere ville kunne volde den vedkommende Skade, og som uberettiget ere givne ham. Saa vidt jeg ved, foreligger et saadant Spørgsmaal for Tiden til Paakendelse for Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, og naar den Sag er afgjort, vil ogsaa den Kaptajn eller Maskinmester, for hvem det muligvis ikke har staaet fuldt klart, hvad det er for et Ansvar, han paatager sig, hver Gang han giver et saadant Vidnesbyrd, derved lære at kende, at det ikke blot er et moralsk, men ogsaa et juridisk Ansvar, han paatager sig. — Endelig foreligger der et Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalget, om Bevilling til den interparlamentariske Konference i 1903. Jeg takker Udvalget, fordi det har tiltraadt det.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister mente, at det egentlig ikke var noget nyt her paa Finansloven at give Tilskud til Fællesrepræsentationer. Det er ganske rigtigt. Vi have saadanne Bevillinger til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, ogsaa til vort Landbrug, nu her til vor Søfart og Foreninger af lignende Beskaffenhed; det er altsammen Arbejdsgiverforeninger. Men derimod er det noget nyt og uhørt at give Tilskud til Arbejdernes Fagorganisationer. Det blev jo saa skarpt afvist for nylig, at der ikke er noget Haab derom, saa længe dette Flertal regerer eller er saaledes sindet. Den højtærede Minister mente, at jeg ikke havde Ret til at kalde disse Foreninger rige og kapitalstærke. Det har jeg heller ikke sagt om dem allesammen; men jeg har sagt, at der blandt dem fandtes Foreninger, der vare meget rige og kapitalstærke, og det kan den højtærede Minister heller ikke benægte. Navnlig er vel Dampskibsrederiforeningen den Forening, der raader over den største Kapital her i Landet. Jeg synes derfor, at det er underligt, at denne Forening, der er saa rig, og som saa udmærket godt kan udrede de Bidrag, hvorom der her er Tale, vil komme til Statskassen og bede om saadan et Par Skillinger. For øvrigt vil jeg sige, at disse Foreninger have ogsaa som Fællesrepræsentation en noget ensidig Karakter, idet den største af vore Foreninger vedrørende Søfart ikke er med, nemlig dansk Navigatorforening. Den har man ikke villet tage med, og naturligvis er heller ikke Arbejdernes Organisation inden for denne Ramme. Naar jeg derfor har været imod denne Bevilling, er det ikke, fordi jeg ikke gerne under vor Søfart alt muligt godt,

men fordi enkelte af disse Foreninger have optraadt paa en saa fjendsk Maade over for andre Mennesker, der arbejde inden for vor Søfart — jeg tænker her særlig paa Dampskibsrederiforeningen —, at jeg synes, at der under de nuværende Forhold ikke er nogen Grund til at give den Støtte fra Statens Side. Den ærede Minister sagde, at jeg meget godt vidste, at det Kontor, som Pengene skulde bruges til, ikke var til at give Oplysninger om Arbejderne. Nej, det ved jeg ikke. Der oplyses i Motiverne, at Foreningens Udgifter steg til Oktober Flyttedag f. A., fordi de skulde leje et Kontor; men hvad der skal bestilles paa dette, derom oplyse Motiverne intet. Jeg sagde, at jeg kunde tænke mig, at man maaske skulde sidde der og indregistrere disse Skudsmaalsbøger og senere give hinanden Meddelelser om en eller anden Sømand, der var bleven misliebige. Derfor synes jeg i alt Fald, at man burde have Oplysninger om, hvad det er for et stort Kontorarbejde, de have at udføre.

Vedrørende det andet Spørgsmaal om Skudsmaalsbøgerne indrømmede den højtærede Minister, at der meget vel kan ske Misbrug ved de Skudsmaalsbøger, der ere indførte af det forenede Dampskibsselskab, men han vidste ikke, hvorledes man skulde skabe en Lovhjemmel, der kunde forbyde det. Det gør heller ikke noget, fordi den højtærede Minister ikke ved det; naar han bare stiller sig velvillig, kunde det jo tænkes, at man fra privat Side kunde udarbejde et Lovforslag, der kunde modarbejde Misbrugen. Det væsentligste er, at Ministeren stiller sig velvillig; saa tror jeg ikke, at det vil være vanskeligt at finde en Form, hvorunder det kan ske. Den højtærede Minister oplyste os om, at saadanne Bøger bruges hos andre søfarende Nationer i England og Finland. Ja, jeg tvivler ikke om, at Kapitalisterne over for Arbejderne ere ens alle Steder, og jeg forstaa saa godt, at vi nu her hjemme skulle efterabe, hvad de store Redere i England have praktiseret i England. Men at Sømandene ere Genstand for noget saadant i England, gør ikke Sagen mere undskyldelig her hjemme. Det nytter ikke noget, at der, som den højtærede Minister oplyste, ikke maa indføres Skudsmaal i Søfartsbøgerne. Det viser sig jo, at Rederne saa udmærket godt kunne omgaa Loven og paatvinge Sømandene en Skudsmaalsbog, som de ere nødte til at føre med sig. Det nytter ikke, at de have Loven paa deres Side, naar Arbejdsgiverne alligevel forstaa at omgaa den og paatvinge dem et Skuds-